

stændig Beretning om, at Embedet har været daarlig betjent; men man saae igjennem Fingre dermed, fordi den afgaaede Embedsmand var en gammel Mand o. s. v. Derimod udbæver han længere hen: „Jeg tillader mig at for-
mene, at den ny ansættende Embedsmand uden Hensyn til hans større eller mindre Selvvirk-
somhed vil behøve en Fuldmægtig og en dygtig
Skriver til udelukkende Disposition, og at disse
ikke kunne lønnes med mindre end for Begge
800 Rd.“ Her foreligger altsaa et Faktum,
der stadfæster, hvad der efter mit Skjøn er det
Rigtige, thi man maa sikkert ansætte Summen
til i det Mindste imellem 7 og 800 Rd.; det er vist-
nok passende, at den Eine faaer omtrent 500 Rd.,
og den Anden 300 Rd. ialt med Kost og Logi.
Her er altsaa et besynderligt Forhold tilstede,
som jeg, uagtet jeg har underkrevet Betænk-
ningen, gjerne havde seet forandret i Udvalget,
men da dette ikke kunde skee, har jeg seet mig
i den Nødvendighed at maatte gjøre opmærk-
som derpaa i Thinget, navnlig for at den høit-
ærede Justitsminister maaskee kunde finde sig
foranlediget til endnu engang at overveie Sa-
gen og til 3die Behandling at indkomme med
Forflag, der nogenlunde kunde berigtige, hvad
der vistnok berøer paa en Misforstaaelse. Jeg
troer saameget mere, at der var Grund og An-
ledning dertil, som det umuligt kan være Hen-
sigten at lade et Embede blive mindre godt, ja
maaskee slet besørget, og det er jo dog ogsaa i
og for sig billigt og retfærdigt, at en Embeds-
mand ikke i den Henseende skal lægge Noget
til af sin egen Komme.

Jessen: Skjøndt jeg anseer det for
meget unyttigt, og skjøndt jeg ellers aldrig har
taget Ordet om nogen Lønningsfag, skal jeg dog
tillade mig at understøtte den ærede foregaaende
Taler. Jeg kjender det paagjældende Embede
overmaade nøie og veed, at den tidligere Em-
bedsmand kneb overordenligt paa Gagen for at
bespare, hvad han kunde med Hensyn til Kon-
torhold, men Følgen deraf var ogsaa, at hans
Kontor var meget maadeligt besat, og der var
temmelig almindelige Klager over, at der blev
holdt Folk, som ikke forstode at røgte deres
Gjerning. Jeg er aldeles forvisset om, at skal
Kontoret være ordentligt besat, er den Kontor-

holdsogodtgjørelse, der er foreslaaet til dette Em-
bede, meget for ringe.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at
Udvalget ved denne, ligesom ved alle lignende
Sagers Behandling, har fulgt den Regel: kun
at gennemgaae de enkelte Poster i Regjerin-
gens Lovforslag, hvorpaa Hovedsummen grunder
sig, idet man ved denne Kritik er gaaet ud fra,
at Regjeringen ved sine Lovforslag har vidst at
iagttage Statens Interesse, men det har ikke
fundet Anledning til at opkafe det Spørgs-
maal, om der ikke muligviis skulde være fore-
slaaet for Lidet. Det maa være Ministerens
Sag paa Regjeringens Vegne at varetage det
Nødvendige med Hensyn til Embedets forsva-
rlige Røgt, og Udvalget har derfor ikke indlagt
sig paa de Betragtninger, som før bleve gjorte
gjældende af den ærede Rigsbogsmand for
Odense Amts 2den Valgkreds (Schytte); det
har saaledes ikke kunnet være vor Sag at gjøre
Forflag til nogen Forhøjelse.

Jessen: Jeg skal dog bemærke, at jeg
troer det ikke blot er Regjeringens, men tillige
Thingets Sag, ved Overveielser af disse
Spørgsmaal at tage Beslutning om, hvad der
er i Statens Interesse.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man
over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forflag:

At den i Udkastet opførte Sum 709 Rd.
nedsættes til 647 Rd.

ved to ges eenstemmig med 57 Stemmer.

2) Lovudkastets eneste Paragraf med den vedtagne Forandring, saalydende:

I Henhold til Lov af 19de Februar 1861
om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magi-
stratembeder i Kongeriget Danmark, som hid-
til ganske eller tilbels have været aflagte med
Sportler, § 6 fastsættes Vedleraget for Kon-
torudgifter ved Embedet som Byfkriver i Svend-
borg og Herredsskriver i Sunds-Gubme Her-
reder, hvilket Embede er sat paa fast Gage, ti
647 Rd. aarlig.